

La Veu de Catalunya

5cent.

ANY 1er. NÚM. 79

BARCELONA: DILLUNS 20 DE MARS DE 1899

EDICIÓ DEL VESPRE

DIARI CATALÀ D'AVISOS, NOTICIAS Y ANUNCIS
Redacció y Administració: Rambla de las Flores, 25.—Teléfono 152.
PREUS DE SUSCRIPCIÓ
BARCELONA: Edició del vespre... 1 pta. al mes... 4 ptas. trimestre
Paquet de VINTICINCH NÚMEROS... 90 cèntims
Anuncia, esquelas, remittes y reclams, a preus convencionals. Per l'edició del vespre s'admeten esquelas mortuòries fins a las sis de la tarde. Per l'edició del matí, fins a las dues de la matinata.

Anuncis del dia
Sant Anicet, b. y Santa Felina la Samaritana
Sants de demà: Sant Benet, ab. y ir.
Quaranta horas: Continúan a l'iglesia de la Divina Pastora, (ensanche de Sant Pere).—S'expone a las veyte del matí y se reserva a las sis de la tarde.—Donat següent a la mateixa iglesia.
Cort de Maria: Fa la visita a Nuestra Señora de la Gracia, a la capella de Marela.
La Misa d'avuy: Es del Dimecres de Pasco.

Observatori meteorològic de la Universitat.—D.^e E. Lozano.— 19 mars
Hores d'observació: 9 matí; 3 de la tarde.—Baròmetre a 0 y al nivell del mar: 761.35; 765.00.—Temperatures: Màxima: 33.6 sol; 22.2 ombra. Mínima: 16.1; 7.3; 5.9 ombra.—Termòmetre tipo: 19.4; 19.6.—Fujia en 24 horas: 0.00.—Aigua evaporada en 24 horas: 0.00; 4.16.—Grans d'hivert: 46.0; 56.6.—Vents: Direcció: N.O. Velocitat per segon: 0.8; 0.2.—Estat del cel: Despejat.—Núvol: Classe: Cum. Cantitat: 0.0; 0.0.—Observacions particulars:
Sortida del Sol, 6 h. 15 m.—Posta, 6 h. 4 m.—Lluna plena: Sortida, 7 h. 13 m.—Posta, 10 h. 44 m.

ARTICLES DE SUISSA LA CASA PAU COIX

ha comprat a la casa Holh totas las existencias d'articles de Suissa, transparents y cortinatges de musselina, de tul y d'aplicació. Pabellons de tul brodats, de 1,000, 2,000 y 3,000 rals, se venen a 20, 25 y 30 duros respectivament.

NOTA IMPORTANT.—Transparents de musselina de 3 metres llarg, a 3.95 pessetas. Cortinatges croixé, a 3.90 pessetas.

SECCIÓ D'ALFOMBRAS
Alfombras moqueta... 4 3/80 ptas.
6/4 sofà... 14' »
ab fleco... 2' »
SECCIÓ DE LLANERIA
Llanas 8 pams d'ample... 4 1/4 ptas.
Damassé seda... 3' »
Alpaca labrada... 1'75 »

Per ésser ja al final de temporada, las montas llana lliures a 4 pessetas
VENDAS AL COMPTAT.—Horas: de 9 a 1 y de 3 a 7
Carrer Avellana, cantó a la Riera de Sant Joan es la primera escola després de la tot

GRAN REGALO EXTRAORDINARI DEL SALÓ PARÉS PETRITXOL, 3 y 5, BARCELONA

Després de la fetxa indicada pert lo valor aquesta contrassenya
EXTRAORDINARI REGALO
DEL SALÓ PARÉS
PETRITXOL, 3 y 5.—BARCELONA
Presentant aquesta contrassenya se poden demanar al SALÓ PARÉS los exemplars que s'han desitjats de la magnífica reproducció del célebre cuadro LOS BEVEDORS, del eminent pintor GRANER, al preu de 5 pessetas cada un.
Després del plasse fixat lo valor d'aquesta magnífica reproducció serà de 25 pessetas l'exemplar

Los que ho demanin desde fora de Barcelona han de enviar aquesta contrassenya y fixar lo número d'exemplars que desitjin, essent son import a rahó de cinch pessetas per cada exemplar, més una pesseta per paquet, cableval que sia lo número d'exemplars demanats, pera gastos d'embalatge y certificant, encarregantse la casa de servir y enviar per correu seguit tots los pedidos, perfectament embalados y certificadas las oleografías.
L'import del pedido ha d'enviarse en carta certificada al Saló Parés, Petritxol, 3 y 5, Barcelona, en sellos de correu, lliuransas del Giro mútu o lletres de fácil cobro.

J. MARSANS ROF. --- Valors y cupóns
Rambla de Canaletas, 2

Lo nou Govern y'l regionalisme

Los diaris de Madrid que volen passar per avantats, potser perque son criteri correspon a un ordre d'idees que estava de moda cinquanta anys enrera, fa alguns dias que han tret d'un recó del cuarto dels trastos vells, lo morrió de miliciano y l'himne de Riego, pera alsar una creuhada santa contra la reuolució triuñante, ab la pujada del seynor Silvela al poder.
«Lo clericalisme ab en Polaveja; lo regionalisme ab en Durán y Bas; aixis va expressarse un conspicuo, y la frase ha fet forolla.

Sino que alló del clericalisme no ha espantat gayre y els nous progresistas s'han tingut que aferrar ab lo del regionalisme.
Lo nou Govern, segons El País, El Liberal y altres diaris de la villa y corte, donará alas y farà creixer com la espuma aquest moviment criminal y anti-patriòtic que tendeix nada menos que a aflixar los lligams que aguantan la unitat nacional y a resuscitar lo feudalisme, la lley de castas y domés negruras d'aquells tenebrosos temps medievales.

Pobre Pi y Margall! Y qué'n devia passar de mals trastes quan tenia tractes ab en Castelar y ab en Salmerón y demés entusiastas de la Espanya unificada y lliure, ab una sola llengua y un sol dret y un sol esperit castellà del Pirineu fins a Gibraltar! Perqué's polítics

de Madrid, si ab algún deteniment s'estudian, tenen tanta semblansa l'un ab l'altre, que aviat se ven desapareixer lo que en ells hi ha d'accidental, lo que pugan tenir de carlí ó de republicà, de conservador ó de liberal, pera no trobarhi més que al castellà de sempre; al admirador d'aquell Cid que es lo tipo més acabat de la seva rassa; al entusiasta de la obra que iniciaren los Reis Catòlics que va consagrar la imposició d'un poble sobre d'altres pobles; al que mira ab veneració a Felip V ofegant las libertats de Catalunya, ó a las Corts de Cádiz proclamant que unas mateixas lleys regirán per tot Espanya.

Tots los polítics castellans ni'l poden compendrar ni'l poden mirar ab bons ulls lo moviment catalanista. Tots son sacerdots d'una religió que no es la nostra, de la religió que té per Deu a la Espanya una, per evangelis un text de mentidas históricas y per sants una colla d'aventurers y de despòtas. Y nosaltres, los nacionalistas catalans, som los apòstols d'una nova Iglesia, de la que afirma com a dogma fonamental la personalitat nacional de Catalunya, que té per llibres sagrats los de nostres lleys y de nostra historia y que té per sants tant als que enaltiren a Catalunya en los jorns de prosperitat com als que vessaren la seva sanch en los jorns de desgracia pera nostra patria.

Per aixó, perque partim de principis ben diferents y tenim ideals que no poden barrejar-se ni confondre's, may cap partit madrileny acceptará del tot nostre programa, ni may lo catalanisme acceptará íntegrament lo programa de cap

partit madrileny. May en Silvela ni en Polaveja la plantejarán de bon grat y francament la qüestió regionalista. No passarán may de concessions parcials, mes ó menos francas y acceptables.

Que no's hi donguin, donchs, los diaris de Madrid, a en Silvela ni a en Polaveja, la culpa del moviment nacionalista que cada dia s'va extenent més per nostra terra. No será cap d'ells qui'n tingui la culpa de que s'en vagi aguantant la artificialíssima organització del Estat espanyol. Si cau, com caurà, será per sos propis viciis.

Lo grave, lo que's té de preocupar, lo que pot explicarlos hi las promesas d'en Polaveja y d'en Silvela, es lo fet indubtable del desvellingament del esperit nacional a Catalunya.

Aquí, a Catalunya, quan estava adormit l'esperit nacional y nostre poble no tenia conciencia de sa personalitat, trobavan resó las propagandas de tots los partits extremes de la política espanyola. Aquí hi havia republicans fanàtics y carlins que vessavan la seva sanch pera sostenir la bandera de la lligitimidad.

Avuy, tot ha canviat. Los mots de atrassat y d'avansat, de reaccionari y de liberal, ara l'hi diuen molt poca cosa al poble de Catalunya. S'ha convensut de que tot era faramalla y que en resum no volien dir altra cosa que diferentas formas d'exercir la dominació castellana sobre tots los pobles del Estat espanyol.

En tota los polítics d'ofici, no s'hi veu més que al castellà que's imposa sa llengua, destrueix nostre dret, corromp nostres costums y malgasta lo fruit dels pobles que treballan.

Catalunya y'l catalanista es lo erit que treu resó en lo cor de tots los fills de Catalunya, y davant d'aquesta corrent, que creix y avansa y's presenta amenaçadora, los polítics de Madrid, en Silvela avuy, demà'l que sigui, han de mirar que es lo més prudent: si regoneix la justicia de las reivindicacions de Catalunya, ó fer que aquesta, convensuda de que dins l'Estat espanyol hi es impossible trobarhi llibertat y vida, busqui'l camí de la seva regeneració per altres indrets.

FRANCESC CAMBÓ.

Cosas que passen

«Qui ho hauria dit que alló acabaria aixís! Què havia de fer, donchs, sino lo que havia fet, després d'esforçarse inútilment en convèncels... y tant inútilment!... No: la Julia no era de las que convenen: ¡qué! què havia d'ésser, si encara dubtava d'haverla persuadit en tres anys de qu'ell l'estimava: era possible que ara lo convencés a n'ella mateixa de que no tenia rahó? No: era feta aixís, per desgracia.

Si, per desgracia, si; perque... ell la estimava encara... ¡oh!

Y pegá estirada al mocador que mossegava y l'esquima... tenia necessitat de cridar, d'estrenyer, de desfogarse d'algun modo...

Y's ficá a la estació, buscant ab la vista al seu company, que ja l'esperava y havia pres bitllet pera tots dos.

Aquest company d'en Quim, era en Jordi, lo més gran amic seu de tota la vida, de temperament flemàtic, bó y lleal desde's primers dias qu's conequeren, que no's recordavan quan va ésser.

—Ja us heu despedit?

—Sí.

—Fins a quan?

—Fins may.

—Heu renyit?... ¡Ja me'n tenia por!

Sortiren al andén, pujaren al vagó, i feren dintre las maletes y's quedaren a la plataforma.

—Me creya que deixaria escapar lo tren.

—No'm hauria faltat res més! ¡No, no! ¡Lluny, lluny! ¡Malehit poble!

Pel cap li rebullia tota la escena que l'havia encés, indignat, enfurismat; ¡quina dona!

—Què dirías que s'havia ficat al cap y volia que jo fes?

—Què se jo!

Era inaudit. Que busqués una ocasió pera donar un desayre a la Clara, y que li dongués! ¿Es racional aixó? ¿Què't sembla? Però es lo qu'ell deya: pero perquè, però perquè!... ¡Gelos! No; no ho creya, no havia donat may motiu, y ademés que la pobre Clara tenia relacions ab un altre, com sabia tothom... Un desayre, y en public... Y encara un altra cosa: y las dugas families, qu'eran amigues de tota la vida?... y'l ridicle!...

Alló era un capritxo tonto, incomprendible, monstruós...

Peró ella res; ab els ulls fixos, sense mirar en lloch, los brassos plegats, movent un peu acompassadament, com contant los segons... «No, no; no'n traurás res. Ella ó jo».

Lo dels gels era un pretext; la Julia ho sabia prou. ¡Eh!... Tot venia del contrari: de massa certa que n'estava, massa segura d'ell... ell sempre havia transigit... al últim li hauria volgut imposar las ridiculesas més estúpides... tant consentida!

Com se n'havia prevalgut sempre de lo molt qu'ell l'estimava; de que no podia ferhi més que s'hi sentia lligat!

Lo tren arrencá.

En Jordi escoltava atentament sense dir paraula.

Bah, bah!... acabat per sempre. Què imbecil!... què cego sempre!... Justament d'alló, si, d'aquella fredor, d'aquell desdeny constant era de lo que s'havia encisat... sí... a qualsevol altra, no n'hi hauria consentit la meytat!... Res: com un gos, que com més li pegan, més festes fa: com més desprecis y exigencias, més enamorat, més foll...

Cabament ell, tant poch sofert, tant poch pacient ab los amichs... fins la seva

mare tenia de dirli las cosas de certa manera...

Decididament, s'havia entregat fins a tal extrem per aixó: perque la sentia dolenta, dolenta... y després aquella lluhissor dels seus ulls verdosos, surtint del circó blavench de sa cara ullerosa, que ab la llum de sas llambregades de foc de perversitat, de mal cor... uns ulls que s'hi veyia l'instint de ferir a traició, de gosar veyent sofrir, de riure sentint gemecis, d'excitar-se en la debilitat y ensangrentarse en las feridas obertas...

ulls hermosos, de llum de vibra, de furia, de... pero atractius com lo segon abisme després d'acabar al primer... lo primer havia sigut veurels... lo segon no poderia deixar!... Y ell ho veyia qu'era una dona malehida, més dolenta que un mal esperit; ho era: era un diable... pero un diable hermós, atractiu, incitant, irònic, mofador de son sentir, escarnidor dels batechs de son cor... enamorat d'ella, trossejat, mort, capolat de passió per ella... d'aquell cos... d'aquells ulls... d'aquella perversitat mateixa de la mirada que l'aterrava y l'excitava suspès, sense un respir, sense aló per suportarla, y'l subjectava, vensut, esclavísat, agonitzant de submissió y temor, de fascinació, sorpres del impuls d'aquell atractiu mortal, aniquilat de tant torment, de passió... d'amor!...

Lo deturá en sas divagacions un respir fort d'en Jordi. Ell se'l mirá y callá.

En Jordi, que estava recalcat a la barana de la plata-forma, ab lo cap baix, mirant a terra, y'l cigarro als dits, digné sense canviar de posició, com si parlés tot sol, y ab calma, com si tingnés molt pensat lo que deya:

—Donchs mira: procura no tornar més aquí, y no pensar ab ella may més: ella, per altra part, no es més que un sach de orgull; una vanitosa, carregada de ximpleria... jo no t'ho havia dit may...

L'altre, fet una ferra, sortintli's ulls del cap, y anantse a abraonar ab son amich, cridá:

—Què has d'haver dit, ni què has de dir, d'ella, a mi!... Si aquestas paraulas te las ficaré...

En Jordi, al primer crit, alsá'l cap, y al veure l'actiu brutal del seu amich de tants anys, se sentí agraïat y que li entrava una ira folla. Quasi d'un salt, quedá dret, llessá'l cigarro ab forsa, sense adonar-se, y esportá ab los punys closos.

En aquell moment entrá'l conductor a demanar els bitllets. Aquest obstacle que no podia ésser més oportú, ls desconcertá. Després de butxaquejar y de tenir foradat lo bitllet, en Quim entrá ràpidament al interior del vagó, y no ne sortí en tot lo viatge. En Jordi passá tot lo tragete a la plata-forma. Quan lo tren arrivá a la ciutat, en rá a recullir la maleta; l'amich ja no hi era. Havia baixat per l'altra costat.

Quan succehi tot aixó, los tres perso-

Envasos pera llet

Ampollas de cristall ab tap de porcelana y montura de ferro estanyat. Sepúlveda, 188.

EN PONS, Cirugiá-Dentista

Carrer del Hospital, 24, 1.ª (avants, 83, 1.ª)

Cura las dents y caixals conservantors per sa obturació en or, platino ó be or. Las dentaduras que construeix son garantidas en la exactitut. Dents y caixals afegits a las arreles que quedan. Operacions sens dolor.

natges del cas, en Quim, la Julia y en Jordi, eran a la primera joventut. Ara, ja han passat de la segona.

Desde llavors, a solas y mentalment, tots ells han reflexionat sobre aquells recorts. La Julia s'ha confessat moltes vegadas que en Quim tenia tota la rahó y ella ab sos capritxos de tirania estúpida (ella, entre ella, ho califica aixís mateix) no'n tenia gens. En Quim ha cregut sempre, passat lo primer rampell, que va estar lo més inconvenient del mon ab lo pobre Jordi que li deya una veritat evident. Y en Jordi, recordada la flama, va pensar que no n'hi havia per tant.

Y ab tot y aixó, ni la Julia y en Quim s'han vist may més, ni en Quim y en Jordi s'han tornat a dir una sola paraula.

Algú ho pot trobar estrany. Pse!... Son cosas que passen!...

F. GIRBAL JAUME.

Notas políticas

¡Massa poch!

Nosaltres, La Dinastia y El Noticiero estém molt enfadats.

Un dia d'altre haviam d'estar conformes en alguna cosa.

Sembla que a La Dinastia y a El Noticiero los hi han tret los alcaldes de barri. Sembla que aquests modestos funcionaris intervenen en las elecciones y que son uns de tants dels que s'en refian molt los grans electors que tenen agarrat lo manubri pera fer las sevas... manipulacions.

«Què dirá en Planas que nos ha fet la Alcalde?

Pero ¿es que'l doctor Robert, no més ha tret als alcaldes de barri? ¿no's ha tret a tots als que intervenen en aquesta porqueria d'elecciones?

«Si que hi ha rahó pera enfadarse! Encare ha deixat porqueria d'aquesta? ¿Si qu'es poch decidit en materia de regeneració!

Perque lo qu'es nosaltres, los haguem tret a tots els que fan las elecciones... y fins las elecciones... al menos las que s'usen.

«Ah! També estém enfadats perque ho ha fet sense comptar ab nosaltres.

«Ni a un de nosaltres ha fet alcalde de barri! ¡ni a cap conegut!

Decididament no'ns donarán ¡res, res, res!

Tindrém de feros dels incorruptibles.

Els Concerts

del Liceu

Extraordinari

Ahir va donarse un concert extraordinari en el Liceu, que va despertar bastant interès entre's aficionats de Barcelona a las cosas de la música. Se tractava d'un concert que havia de dirigir el jove músich Antoni Ribera, molt conegut entre dita aficionats, encara que ho siga poch del públich en general. Y aixó darrer no es d'extrañar: de primer perque en Ribera es molt jove no té més enllá de 25 anys; y segonament perque, en rahó d'haver tirat ja des d'un principi pel ram de director d'orquestra, y no essent tan fàcil la conquesta de la batuta y la tarima en concerts una mica serios, no se l'havia vist fins ara més que dirigint un concert al Teatro de Novetas, ni's sabia d'ell més que l'haver-ne dirigit un altre a Sabadell.

El públich va rebre a n'en Ribera de molt bon grat y me'n alegro molt. Va aplaudir bastant en la primera part del concert en la que hi havia la overtura Egmont de Beethoven, el Poco allegro del quarteto del Emperador, de Haydn, y'l preludi dels Mestres Cantors. En la segona part, que omplia, entera, la Simfonia Fantásica de Berlioz, ja va aplaudir molt, fins al punt de ferli repetir la Marxa al suplici. En la tercera part ja no van ser tant ni tan expectantisels aplaudos: se tractava de la Marxa de la Muerte, de Liszt.

En la quarta part, que omplia, entera, la Simfonia Fantásica de Berlioz, ja va aplaudir molt, fins al punt de ferli repetir la Marxa al suplici. En la tercera part ja no van ser tant ni tan expectantisels aplaudos: se tractava de la Marxa de la Muerte, de Liszt.

En la quinta part, que omplia, entera, la Simfonia Fantásica de Berlioz, ja va aplaudir molt, fins al punt de ferli repetir la Marxa al suplici. En la tercera part ja no van ser tant ni tan expectantisels aplaudos: se tractava de la Marxa de la Muerte, de Liszt.

En la sexta part, que omplia, entera, la Simfonia Fantásica de Berlioz, ja va aplaudir molt, fins al punt de ferli repetir la Marxa al suplici. En la tercera part ja no van ser tant ni tan expectantisels aplaudos: se tractava de la Marxa de la Muerte, de Liszt.

En la setena part, que omplia, entera, la Simfonia Fantásica de Berlioz, ja va aplaudir molt, fins al punt de ferli repetir la Marxa al suplici. En la tercera part ja no van ser tant ni tan expectantisels aplaudos: se tractava de la Marxa de la Muerte, de Liszt.

En la vintena part, que omplia, entera, la Simfonia Fantásica de Berlioz, ja va aplaudir molt, fins al punt de ferli repetir la Marxa al suplici. En la tercera part ja no van ser tant ni tan expectantisels aplaudos: se tractava de la Marxa de la Muerte, de Liszt.

En la vintena part, que omplia, entera, la Simfonia Fantásica de Berlioz, ja va aplaudir molt, fins al punt de ferli repetir la Marxa al suplici. En la tercera part ja no van ser tant ni tan expectantisels aplaudos: se tractava de la Marxa de la Muerte, de Liszt.

En la vintena part, que omplia, entera, la Simfonia Fantásica de Berlioz, ja va aplaudir molt, fins al punt de ferli repetir la Marxa al suplici. En la tercera part ja no van ser tant ni tan expectantisels aplaudos: se tractava de la Marxa de la Muerte, de Liszt.

En la vintena part, que omplia, entera, la Simfonia Fantásica de Berlioz, ja va aplaudir molt, fins al punt de ferli repetir la Marxa al suplici. En la tercera part ja no van ser tant ni tan expectantisels aplaudos: se tractava de la Marxa de la Muerte, de Liszt.

En la vintena part, que omplia, entera, la Simfonia Fantásica de Berlioz, ja va aplaudir molt, fins al punt de ferli repetir la Marxa al suplici. En la tercera part ja no van ser tant ni tan expectantisels aplaudos: se tractava de la Marxa de la Muerte, de Liszt.

En la vintena part, que omplia, entera, la Simfonia Fantásica de Berlioz, ja va aplaudir molt, fins al punt de ferli repetir la Marxa al suplici. En la tercera part ja no van ser tant ni tan expectantisels aplaudos: se tractava de la Marxa de la Muerte, de Liszt.

En la vintena part, que omplia, entera, la Simfonia Fantásica de Berlioz, ja va aplaudir molt, fins al punt de ferli repetir la Marxa al suplici. En la tercera part ja no van ser tant ni tan expectantisels aplaudos: se tractava de la Marxa de la Muerte, de Liszt.

En la vintena part, que omplia, entera, la Simfonia Fantásica de Berlioz, ja va aplaudir molt, fins al punt de ferli repetir la Marxa al suplici. En la tercera part ja no van ser tant ni tan expectantisels aplaudos: se tractava de la Marxa de la Muerte, de Liszt.

En la vintena part, que omplia, entera, la Simfonia Fantásica de Berlioz, ja va aplaudir molt, fins al punt de ferli repetir la Marxa al suplici. En la tercera part ja no van ser tant ni tan expectantisels aplaudos: se tractava de la Marxa de la Muerte, de Liszt.

En la vintena part, que omplia, entera, la Simfonia Fantásica de Berlioz, ja va aplaudir molt, fins al punt de ferli repetir la Marxa al suplici. En la tercera part ja no van ser tant ni tan expectantisels aplaudos: se tractava de la Marxa de la Muerte, de Liszt.

En la vintena part, que omplia, entera, la Simfonia Fantásica de Berlioz, ja va aplaudir molt, fins al punt de ferli repetir la Marxa al suplici. En la tercera part ja no van ser tant ni tan expectantisels aplaudos: se tractava de la Marxa de la Muerte, de Liszt.

En la vintena part, que omplia, entera, la Simfonia Fantásica de Berlioz, ja va aplaudir molt, fins al punt de ferli repetir la Marxa al suplici. En la tercera part ja no van ser tant ni tan expectantisels aplaudos: se tractava de la Marxa de la Muerte, de Liszt.

En la vintena part, que omplia, entera, la Simfonia Fantásica de Berlioz, ja va aplaudir molt, fins al punt de ferli repetir la Marxa al suplici. En la tercera part ja no van ser tant ni tan expectantisels aplaudos: se tractava de la Marxa de la Muerte, de Liszt.

En la vintena part, que omplia, entera, la Simfonia Fantásica de Berlioz, ja va aplaudir molt, fins al punt de ferli repetir la Marxa al suplici. En la tercera part ja no van ser tant ni tan expectantisels aplaudos: se tractava de la Marxa de la Muerte, de Liszt.

En la vintena part, que omplia, entera, la Simfonia Fantásica de Berlioz, ja va aplaudir molt, fins al punt de ferli repetir la Marxa al suplici. En la tercera part ja no van ser tant ni tan expectantisels aplaudos: se tractava de la Marxa de la Muerte, de Liszt.

En la vintena part, que omplia, entera, la Simfonia Fantásica de Berlioz, ja va aplaudir molt, fins al punt de ferli repetir la Marxa al suplici. En la tercera part ja no van ser tant ni tan expectantisels aplaudos: se tractava de la Marxa de la Muerte, de Liszt.

En la vintena part, que omplia, entera, la Simfonia Fantásica de Berlioz, ja va aplaudir molt, fins al punt de ferli repetir la Marxa al suplici. En la tercera part ja no van ser tant ni tan expectantisels aplaudos: se tractava de la Marxa de la Muerte, de Liszt.

tava de la ópera *Paust* i de la *Entrada dels deus en la Walhalla*, de Wagner i de un tros d'òpera del *Himn and Grützel* de Nimmerding.

Va demostrar en Ribera haver llegit molt i conèixer bé la trauca dels que la dirigit, sobre tot els de la *Sinfonia Fantàstica*, que són molts. Y no hi vol dir res que la orquestra, de fresch dirigida per Colonne, sapigués bé la tal *Sinfonia*, perquè, així i tot, n'hi ha per anar-se'n de trompis cinquanta vegades el director que no n'estiga ben empapat d'aquesta endiablada *Fantàstica*.

Va demostrar també en Ribera, molta serenitat al dirigir, i ja es veu, en les seves condicions d'edat i d'experiència. Per d'algunes d'elles va perdre la batuta, mes ell, per això, sense immutar-se ni un moment, va seguir dirigint sense batuta, com si tal cosa.

Aquestes dues cançons, essencials en un director d'orquestra, van ser anit plenament reconegudes i jo tinc molt de gust en consignar-ho així, i en desitjar a l'en Ribera una llarga carrera de glòria i de profit, pregant a Deu, per alograr això, que'l guardi de les intemperacions dels autors obscurs que tants de talents han matat en flor, tant com de les males llengües d'alguns de sos col·legues, que a tants d'artistes de mèrit han acabat per aburriment i tantes reputacions han assassinat. En Ribera ja ho sap de lo que capés una mala llengua entre músics. Que Deu el no guardi.

E. S.

CABEZAS Y CABECILLAS

De El País, de Madrid:

«El flamante alcalde de Barcelona, señor Robert, es hombre distinguido, a pesar de ser polviejista (200 dir.). Es médico, catódrico, ateneísta, perteneciente a la Liga de Cataluña, y en suma, a todo lo que se le ocurra, pero entre los defensores del regionalismo, figura entre el grupo transigente, el que pudieran llamar evolucionista y el que se muestra benévolo con la actual situación política.

El partido o más bien la escuela catalanista, tiene los tres matices que caracterizaron al partido autonomista cubano: el maticé transigente, el radical y el radicalísimo o separatista.

Autonomistas transigentes eran los que querían ir poco a poco conquistando reformas, radicales los que pretendían la concesión de la autonomía y separatistas los que ansiaban que Cuba se hiciera independiente.

En Cataluña pasa lo mismo. Catalanistas prudentes, transigentes, benévols, son los que quieren ir por grados a la conquista de la libertad de la Patria chica. Son polviejistas y su lema es «del lobo un pelo». Lobo es para ellos el gobierno de Madrid. (Are per arre, lo pol nos lo prenen a Madrid).

Los catalanistas intrasigentes, quieren que el Estado admita el programa consignado en la Asamblea de Manresa de 1892. Es decir, que desde luego reconozca la autonomía política, económica y administrativa de Cataluña y dejando a esa región el gobierno de sus intereses, para lo cual podría darse constitución y leyes propias, tendrían su Ejército y sus tribunales, hasta el Supremo; sería lengua oficial la catalana en el Estado catalán; catalanes serían todos los funcionarios y Cataluña se administraría por sí libremente, contribuyendo a las cargas del Estado proporcionalmente, pero imponiendo los tributos que tuviera a bien y recaudándolos en la forma que quisiera.

«¿Qué dirá, qué dirá los dolents?» Hay otra tendencia aún más radical, todavía en minoría, la cual aspira a la independencia de Cataluña.

Es, pues, muy semejante la situación política de Cataluña a la de Cuba, cuando dió el señor Manru a sus reformas.

Y es desgraciadamente la política del gobierno de Madrid para con Cataluña igual a la que se siguió con Cuba.

«Donchs, ¿quidat? Vegin de seguirme una altra, que es la nostra».

O la intrasigencia brutal, o la compenencia con los elementos transigentes y benévols. A estos dos términos se ha reducido toda la política de la restauración en Cuba. Y por el camino que vamos, a ellos va a reducirse la política del Estado en sus relaciones con Cataluña.

Es un dolor que nunca evanesceremos, que continuemos apeados a las ventajitas de las cosas a medio hacer, sistema criticado ya por el gran Liria.

Pero así son nuestros políticos, y como las mismas causas producen los mismos efectos, temblamos hoy por la integridad de la Patria, como temimos ayer, con razón, por la suerte de las colonias.

El benévolo Sr. Robert, el del regionalismo entenuendo, ha dado una conferencia en el Ateneo Barcelonés, sobre el tema *La raza catalana*.

Los catalanes, según Robert, pertenecen a una raza privilegiada. Son los únicos españoles que, después del desastre, tienen derecho a la vida.

A despecho de la centralización, los catalanes siguen siendo catalanes, y conservan sus leyes, sus costumbres, su lengua y sus condiciones étnicas.

La cabeza de un catalán, es por su configuración una gran cabeza, una cabeza privilegiada, superior a las cabezas de los demás españoles.

El Sr. Robert, como se ve por su conferencia, pertenece al género de regionalistas, más antipático y peligroso, al de aquellos que por afirmaciones falsas y pseudo científicas dan a Cataluña condiciones de superioridad sobre el resto de España, que hacen acreedora esa región a ventajas y privilegios de que no deben gozar las demás regiones. (Torn'n! Tots sabem que no ho va dir el Dr. Robert. Això és el que Madrid saben qu'es veritat i s'els hi escapa).

Catalanista de estos hay que se cree de raza etrusca. No faltan los que aspiran a una confederación entre Cataluña y España, quedando aquella región en circunscripciones parecidas a la de Hungría respecto de Austria. Y hasta hay, como lo atestigua un folleto impreso en París, *La Cuestión de Cataluña*, quienes aspiran a la anexión a Francia.

Nada de esto es para tomado a risa. De esas mediciones de cráneos, de esas comparaciones de cabezas, resultan al fin y al

cabo los cabecillas, las guerras separatistas, con todo su terrible séquito de ruinas, muertes y desmembramientos.

Ante la cuestión regionalista, hoy como antes, ante la cuestión catalana, nada es peligroso como echarse en brazos de estos catalanistas de Tempio, sabios de Atepeo, medidores de cráneos e inventores de razas privilegiadas.

Con Robert, alcalde de Real Orden, se va a donde fuimos con Montoro y comparas, ministros de Real Orden también.

El resistir, el negarse a toda concesión, el afirmar la unidad de la patria a todo trance, es peligroso, es atrevido, pero es un sistema. El conceder, desde luego, la autonomía, no a una región a título de superior, no a unos españoles en gracia a la hermosura, peso y dimensiones de sus cabezas, sino a todas las regiones y a todos los pueblos, como desenvolvimiento de la idea de libertad, es prudente, es una solución (Angela). Pero lo que es criminal, lo que no puede llevarnos más que a la separación de Cataluña, es la transigencia con los catalanistas antiliberales, exclusivistas, pedantes, (folla diu a la paella, fuig d'aquí no m'emmaras!) que se creen etruscos y nos llaman a los demás semitas, (això ho diu tota Europa des dels temps dels Romans), es, en fin, el desperdicio por donde arrastran a la nación el funesto Polavieja y el débil Sirreix.

Estos, con su infatuada ignorancia el uno, con su falta de voluntad el otro, van a dar a las cabezas hermosas pero sin seso, influencia, fuerza, prestigio, repartiendo entre ellos cargos y actas. Después vendrá la reacción contraria, se declarará delito hablar de la autonomía de Cataluña, y entonces estas cabezas de super-hombres, se trocarán en cabecillas.

Despierte Silvela, ya que como hombre de entendimiento, puede reflexionar y enmendar su conducta. De Polavieja nada hay que esperar: es impulsivo, va donde le lanza la vanidad de los que le rodean, ayer a las crueldades refinadas de Filipinas, hoy al separatismo catalanista; pero él ni ha sabido ni sabe donde va, ni lo que hace, ni la trascendencia de sus actos.

Cabezas de chorlito en el poder: cráneos privilegiados en las alcaldías, Ateneos y Ligas de Cataluña, dan como inevitable consecuencia, cabecillas en los montes. (Vaya, vaya, vaya).

Gazeta catalanista

Copieda de La Veu del Montserrat:

«Avuy més que may se troba el Catalanisme en el cas de tenir prudencia. Les ventajitas morales obtingudes de tota España, i davant del mon enter obligan a guardar una conducta molt reflexiva a fi de que no se'n perdin aquelles en un moment d'imprudencia, resultant víctimes dels tal vegada d'una ramassa llançada sens haverla pensada prou. Comprehem com n'hi ha la conveniencia de demostrar per medi de manifestacions públiques que la nostra causa va fent camí i que va conquistant el sentiment popular sempre més i més entusiasta. Però cal advertir que per a demostrar la nostra causa, no s'ha de fer el foc per una part i molt i per altra part es molt perjudicial. El foc necessita dominar, si no ho abraça tot i n'es víctima el mateix que l'ha encès.

Repasant la col·lecció del nostre periódic es fa el trobar que ha sigut constantment el nostre criteri en matèria de assembles i assembles públiques. No som fonamentalment enemics d'elles, però les volem molt oportunes i, sobre tot, molt sobries.

Desd'aleshores no hem mudat d'opinió i seguim creient que tot lo que s'ingra deix de parlamentari és nociu per la causa catalanista.

Ara nos creiem en el deber d'advertir que'l parlamentariisme no «solament no es nociu per a», sinó també per les males conseqüències que pot dur el practicar-lo als matèries que tant abegadament han treballat i treballen en la defensa del Catalanisme. La celebració de reunions públiques, que hi hagi molts oradors, als quals, generalment no s'els escolta, a demanar el seu dictamen, és un resultat contrari al que's proposaren l'una iniciadora, si aquets no s'asseguren avans de qui ha de parlar y de lo que vol dir. Cal parlar en que les passions personals no sempre estan adormides y que tal hi pot haver que s'aprofiteu del seu nom de catalanista, ben mal guanyat, per dir en públic, y amparantse del calor d'entusiasme del auditori, quatre inconvenients que s'han d'evitar encara que no més s'ia perquè no se'n valga l'entemich.

Per o voldríam que tots els meetings catalanistas que ara tant sovint se celebren ab motiu de la continua fundació y corresponent inauguració de noves societats y agrupacions, fossen molt senzills y lo menys xarxarres possibles. Y, ja que totes aqueses agrupacions s'acorden, com es natural, el l'Unió Catalanista, que la Junta Directiva d'aquesta tingues, no sols començament de lo que s'ha de dir y fer en cada meeting, sinó també oronada participació en la formació del programa de la festa. Així tindríam tota la seguretat de que aquets serien sempre beneficiosa a la bona marxa de la causa.

Ja sab tothom lo que pensam nosaltres sobre disciplina. No som partidaris de la disciplina servil dels partits ni de les abdicacions del criteri personal que'l que amolix a cada un. Però aquesta independència de criteri s'ha d'usar en els deguts temps y lloch y may ha d'ésser importuna, may ha d'engreixar al contrari. Vortat es que no es la noble independència de criteri sinó la mesquina passió la que entemica massa. Moltes maneres de parlar, no ja sobre's procediments, sinó també respecte de la doctrina, hi havia en l'Assemblea de Girona, y, no obstant, d'ella poguerem dir que «foi un incomparable exemple d'unió y disciplina» precisament en l'ocasió en que'l criteri particularista tornà més dret a manifestarse (nos referim a les adhesions dels federals), y afeegam m a avall «quen aquella unanimitat de sentir de tant distintes personalitats, representant multitud de particulars criteris, estia la gran força del resultat».

Y això entemem qu'es lo que s'ha de fer en tots els casos. Si hem convingut tants en que la Junta de l'Unió es la que ha de dirigir els procediments polítics pel progrés y adaptació de les idees catalanistas; qu'abegada cosa que indiqui lo contrari, es es perjudicial a les mateixes idees. Potrà aquesta cosa que's diga no tenir trascendencia, però dintre d'ella porta el verí y està en lo possible que s'ia danosa. La prudencia es necessaria en totes les coses del mon, y ho es molt en els parais d'una causa a qui tot s'ha negat fins ara y contra els quals s'ha predicat y s'ha fet persecució y, per mes que les idees llurs hajan fet fora, tots sabem que no ha arribat encara l'hora de que pugan cantar aleluia. Y la prudencia ningú està en el cas de faltar a abegada qu'es lo que s'ha sigut reconegut com directors del moviment, no solament de propaganda, sino també d'acció. Repetim que la Junta de l'Unió ha de saber que s'ia farà y qu'es dirà en les reunions públiques, per que no's queden enganxats en el fent de bona fe que totes les noves agrupacions que's van inaugurant son filloles de l'Unió, com diuen, per resultants després una cosa distinta. Nosaltres veuríam ab gust que totes ho fossen en la forma ab que ho feu

de Vilassar, en qual comunicació, sobria y gran, tan correcta, s'hi veyia una absoluta identificació de miras ab la ciutat Junta y s'hi endevinyava el desitj de celebrar l'acte ab tota la formalitat possible. Com així fou, presidint lo que es natural que ho fassa, el president de l'Unió, que pot ésser un delegat son quan el no hi puga assistir.

Lo qual no vol dir que nosaltres conseruem a ningu; no fem mes que prevenir. Seria un gran que, per evitar disgustos possibles, els límits molt el discursar, qu'es cosa exòtica en el nostre caràcter.

«Prudencia, per no dar ales al enemich».

Conferencia del Dr. Torres

Notable per tots estils resultà la conferencia que donà ahir a la «Junta vent catalana» el Rnt. Dr. don Joseph Torres y Bages, que fou escoltat ab verdadera atenció per una triada y nombrosa concurrencia.

Exposà primer las materias de que volia tractar, extenguente en atinadissimas consideracions respecte la conveniencia que hi ha de que l'home's conegut a si mateix y mostrant ab frases eloqüents la relació que hi ha entre l'esperit de Deu y'l del home. Afirmà que la vida interior no es cosa única de la vida asèptica, sinó de tot cristià, ja que tothom deu procurar conèixer a si mateix.

Entrant en lo tema de son discurs, desgrigà la enveja, diguent que era generalissima en la naturalesa humana, y fent lo procés d'aquella passió, desd'ella naixença en l'interior del home's fins que'l domina per complet. Posà exemples trets dels animals irracionals y de la infancia, fixant-se en la emulació qu'es la forma racional de que parteix la enveja. Ab tot, enumerà també las ventajitas de la emulació y la conveniencia de ferne us, demostrant ab exemples trets de la historia de la Iglesia y la de la Societat. fent veure emperó la facilitat ab que pot desnaturalisarse, convertintse en passió dolenta. L'envejos comensa per disminuir en conversas privadas los méritos del próxim; després ja ho fa públicament y arriba per últim a sentirse dominat per complet per la mala passió, alegrante del mal dels altres y sentint tristesa de la que n'es causat desitj de ferse igual a la que n'es causat superior a ella.

Arroposit d'això, parla de la obligació que hi ha de restituir la bona fama, com ha de ferse ab los diners robats. Com a cosas que poden ésser causa en principi de la enveja, cità entre altres la pusillanimitat, la ignorancia y altres per l'estil. Demostrà la vilesa de la enveja y exposà'l fet de que aquesta no sol existir entre personas de diferente classe o dedicadas a aficions o arts diferentes. Així, digué, allà ont se veuen més envejosos es en las Academias y agrupacions en las que sos individuos poseeixen en més o menos escala anelhecs coneixements.

Mostrà també lo molt de ridícul que té la enveja, segons Plató y lo que té de diabòlic segons los teòlochs cristians. Després fundante en la historia, citant lo fratricidio de Cain, lo de Berenguer Ramon y altres fets, afirmà que la enveja se extén a tota classe de bens, ja siguin materials, ja morals, com riqueza, hermosura, inteligencia, etc., etc.

Per fi, cità's medis que crea més apropiat per destruir tan dolenta passió, començant pel d'aniquilar la superbia, el fals honor, la vanitat y altres análogos, y diguent que calia considerar per lograr tant laudatori objecte, la pobresa dels bens d'aquesta vida.

Com a contraria a la pusillanimitat, explicà lo que era la magnanimitat, noble passió de la que n'es causat desitj de ferse digne del honor, de cumplir la missió que ens ha imposat la Divina Providencia y altres cosas que fan al home simple de caràcter, franch y veridich.

Fou notat lo paralelisme que hi ha entre la magnanimitat y la Caritat, regna de totes las virtuts, y mostrà la antitejsis que hi ha entre abduas y la enveja.

Finalment, després d'explicar lo sentit dels mots filantropia, humanitarisme, altruisme y positivisme, demostrà la necessitat que té l'home de principis directius de las passions, per a conseguir lo fi per que ha sigut creat.

La concurrencia estí del local en extrém complagada de la conferencia del doctor Torres, al qui donem desde aquest lloch la més coral enhorabona.

Noticias de Barcelona

La diada de Sant Joseph va celebrarse a la nostra ciutat ab l'animació que la caracteriza. Ab tot, en los temples, que durant tot lo dematí's vegeren en extrém concorreguts, deixà de notars'hi la solennitat d'altres anys, per coincidir aquest ab la festa del diumenge de Passió.

En los passeigs, cafés y demás llochs públichs s'hi vegé gran concurrencia, així com en certs llochs dels voltants de la ciutat, com la «Mina», Vallvidrera y altres, cosa que's comprén molt bé, s'ia en compte que la esplendidesa del dia fou extraordinaria, presentantse'l cel desembrassat enterament de bromas y regnant una temperatura agradableissima.

Lo matí d'avuy ha transcorregut ab lo cel tanat, amenant pluja. Però cap a la mitj-diada s'ha començat a assolellar brillant durant la tarde un hermós sol de Primavera.

Aquest matí ha ocoregut una gran desgracia a la montanya de Montjuich, prop del lloch que s'anomena «Lo Porró».

Estavan varis treballadors ocupats en rebaixar un tros de terreny que deu tançar, quan de prompte s'ha esclavissat una marga molt alta, agafant a tres de ells desotat.

Immediatament han començat los treballs per socorrer als infelissos tornalers, trobantse al poch rato a un d'ells, que's deia Ramon Borràs, ja cadavre, y a Roch Valls Borràs y Rafel Serra Palau, ab gravissimas feridas al pit y oспalta y ab varis costelles trencadas lo primer, y lesionats gravement los pulmons del segon. Lo matí d'avuy ha sigut portat, per ordre del Jutjat, al Cementiri Nou, y ls dos ferits, després d'ésser auxiliats al Dispensari de Hostafres, han sigut conduits al Hospital de Santa Creu.

Segons se diu, las demandas que's fan als establiments fabrils de Catalunya, son de tal importancia, que alguns fabricants

se veuen impossibilitats de poguer servir als demandants, ab tot y comptar ab grans existencias. Se diu també que alguna casa estrangera ha demanat d'un sol cop 83.000 pessas de teixits. Altra casa de Sevilla n'ha fet una demanda de 20.000.

Lo confiare d'ahont prenem la noticia, diu que ha volgut inquirir a que s'atribuix aquesta reacció y que li han afirmat que regoneix per causa las exelents y abundants cultitas y'l retorn dels repatriats.

L'orfeó Catalunya Nova, que dirigeix lo mestre Morera, arrivà ahir en lo corren dels directes. Los coristas venen contentissims de las atencions que's ha dispensat lo poble d'Almeria. Lo mestre Morera se quedà a Sigres en companyia de sa familia. Los orfeonistas se dirigiren desde l'estació a son domicili social, acompanyats de molts amichs que's esperavan.

Ampliant las noticias que ahir donarem, complint las ordres que donà lo non Alcalde, ahir foren detinguts 87 pobres, dels qui se'n escaparen sis, essent conduïts los demás al Asil de pobres del Parch, interinament.

En la tenda de campanya establerta per la Creu Roja a la Plassa de Catalunya, per a procurar recursos, destinats als repatriats civils de Filipinas, se recadaren ahir las següents cantitats:

Billets...	25 pessetas
Plata...	197'50 —
Calderilla...	65'08 —
Total...	287'58 pessetas

A los quarts de onza d'aquesta nit, los cotxeros y conductors d'ómnibus celebraran una reunió en el café de la Habana, (carrer de Ponent), per a tractar assumptos d'interés per la classe.

Se troba malalt de gravetat, lo reverent Rector de Sigres, doctor don Joseph Brucall Masó.

Desitjant al malalt una prompta curació.

Legim en *El Progreso*, de Xátiva, una carinyosa ressenya del concert que l'orfeó «Catalunya Nova» donà en l'estatge social del cor «Espanoleto». Aproposit d'això aquell periódich tributa grans elogis als nostres compatriotes, y amables frases als periodistas que's acompanyavan, entre'ls que cita en primer terme al nostre company de redacció, don Joseph Puig y Cadafalch.

Avuy, a dos quarts de nou del matí, ha sortit cap a Tarragona la segona bateria del primer regiment d'artilleria de montanya, la que, armada de pessas de tret ràpid sistema Krupp pernoctat a Molins de Rey, Vilafranca del Panadés y Torredembarra, arrivat a son destí dijous vinent.

Lo divendres deu sortir de Tarragona a marxas forasdas, la quarta bateria del mateix regiment, pernoctant al Vendrell, Vilanova y Geltrú, devont arribar lo diumenge a Barcelona, ahont canviará son armament Plascencia pel Krupp.

Ha sigut sospesa fins a nova ordre la revista que'l Governador devia passar al cos de vigilancia d'aquesta capital.

S'ha constituït a Barcelona una Societat en comandita al objecte de dedicarse a la compra y venda d'olis, savons, conservas y demás.

La duració del contracte serà de sis mesos, essente socios don Miquel Bau Vergés y don Vicent Pinya Miró, com a colectiu, y comanditari, respectivament. La gerencia y us de la firma social serán del senyor Bau.

La escriptura ha sigut firmada davant del notari Francisco de S. Maspons.

Avans d'ahir a la nit, anant en un dels cotxes de «La Catalana» se senti malalt lo atorgat del Jutjat del districte del Nord, don Pau Teixidor y Mas. Conduhit a una farmacia del carrer de Tetuan, morí al cap de poch moments. Lo Jutjat de Guardia, en vista de que havia mort de mort natural, probablement d'un atac al cor, disposà que lo cadavre fos portat a disposició de sa atribulada familia.

Lo capità general anà ahir a las Casas Consistorials a tornar la visita al alcalde, que no pogué verificar per esser ja fora de l'Alcaldia lo senyor Robert.

La Comissió municipal de Consums y lo Inspector del ram, han presentat la dimissió. L'alcalde ha sollicitat que de moment no la tramitessen.

S'ha publicat lo número 147 del *Butlletí de la Notaria*, revista de Dret y del Notariat.

Lo Colegi d'Advocats de Córdoba tracta d'organizar un tercer congrés juridich espanyol.

Ab gran concurrencia celebrà ahir lo Centre moral de Sant Francisco de Paula, la seva anunciada vetllada, havent sigut molt aplaudits tots los jochs presentats pel il·lusionista don Lluís de Hary.

Just ab lo número 353 de *La Bordadora*, havem rebut un album de dibuixos, titulat *El arte para todos*, que conte diferents dibuixos d'adorno, é indicant los primers rudiments per a aprendre de dibuixar sense mestre.

Avuy han sigut portats als cementiris los cadavres de don Macari Rovira y Planella, lo de don Julià Badia y Lluampug, lo de don Pau Teixidor y Mas, y lo de donya Maria dels Àngels Galofré y Galofré.

S'han celebrat avuy los funerals de donya Maria Badia, a la Casa Provincial de Caritat.

A la Tesorereria d'Hisenda d'aquesta provincia s'ha consignat la pensió de 30 pessetas cada mes al miésh militar de segona classe, don Enrich Baes y Baes, en concepte de retiró definitiu.

S'ha concedit la pensió anual de 1.250 pessetas, a donya Serafina Zaranz Avendaño, vinda de don Cesar Hermosa, Magistrat qu'era de l'Audiencia d'aquesta capital.

Ha sigut nomenat segon gñefo de la Adnana de Sevilla, ab la categoria de gñefo d'Administració, don Enlago Lopez Vidres, Inspector qu'era dels molls del port de Barcelona.

Al tornar a casa seva, los duenyos del primer pis del número 18, del carrer de Pu-

jadas, s'han trobat, aquesta nit passada, ab qu'es hi havian romput un vidre de la galeria per a poguer entrar dins de l'habitació y saquejar los mobles.

Los robats s'han trobat a faltar varis joyas d'or, sospitant que's autors del furt son dos vehins del mateix carrer.

Ahir diumenge, va celebrar la Academia de Sant Just y Pastor, una vetllada literaria musical en homenatge del reverent don Joseph Hedefons Gatell, Rector de Santa Agna.

Després de recitar varis composicions los joves Delfi, Villá, Martí, Inyesta, Fló, Tort, Armengol, Messalles, Sala, Marcet, Cabedo y Escayuela, que foren tots molt aplaudits, don Joseph Maria Virgili, pronuncià un bonich discurs, presentant a Sant Joseph com a model d'obers.

La part musical, a càrrech dels professors senyors Solé, Fargas y Lafuente y del Chór de Sant Just y Pastor, dirigít per don Pere Solé, obtingué també merescents aplaudiments.

Lo dia primer d'abril pròxim, tindrà lloch, a las onze del matí, a las oficinas de la Direcció del mercat de la Barceloneta, la subasta de varis parades per la venda de pa, verduras, viram y carn.

Los que hi vulguin pendrer part, podrán veure lo plech de condicions a las oficinas del dit mercat.

Aquest matí ha sigut auxiliat, a la casa de Socorro del Districte de l'Universitat, un jove que mentres jogava ab una pistola se li ha engogut un tret que li ha foradat una m.

Lo cas ha ocoregut en lo local del «Cyclus Club», situat al carrer del Concill de Cent número 236.

Aquest matí, a las set, ha fondejat en nostre port amarrant en una de las boyas de la Companyia lo vapor de la Trasatlántica «Cataluña», que sortirà de correu cap a Filipinas lo dia 25. Per al mateix destí se está habilitant lo «Lleó XIII», a bordo del que treballan numerosos operaris en la construcció de cambrats per 420 passatgers de primera classe.

Demà a primera hora es esperat en nostre port lo vapor francés «Uruguay», que conduheix repatriats civils y militars de Filipinas.

En alguns forns d'aquesta capital se ha rebaxat en cinch cèntims lo preu del pa de tres lliures.

Lo senyor Alcalde va rebre ahir lo següent telegrama del Excm. senyor Major-domo de Palau:

«S. M. la Reina Regent m'ordena que expressi a V. E. lo molt que agracia los sentiments d'afectió que l'hi restera ab motiu de sa presa de possessió de la presidencia d'aquest Excm. Ajuntament que tan dignament ha de regir».

En lo vapor italià «Orione», que ahir va sortir de Buenos Aires cap a Barcelona, vé lo president de la República del Rin de la Plata, don Juli Roca, a qui acompanya sa familia.

Se troba a Barcelona lo delegat de la Creu Roja a la República Argentina, don Xamon Molera.

La major part dels soldats del quart regiment de granaderos minyars que tornaren de Conangeli, han sigut destinats als treballs de construcció de algunes baterias de nostra costa.

Per rahons purament personals y que per desí afecten a sa respectabilitat com a persona y com a escriptor, ha deixat de col·laborar en lo degí de la premsa barcelonina, lo conegut escriptor don Juli Brucall, segons diu lo mateix *Diario de Barcelona*.

L'Ajuntament de Barcelona ha fet donació al Hospital de Nens pobres de la cantitat de 3.000 pessetas per contribuir a son sosteniment.

A dalt del Tibidabo s'hi projecta construir un gran casino, ab gran número de diversions y espectacles ab las dependencias necessarias. Sembla que ab aquest fi se constituïra una societat anònima per accions.

Ab gran concurrencia se verificà ahir al Foment del Treball Nacional la vetllada musical celebrada per la sessió corresponent de la Academia de la Verge de Montserrat en obsequi a las familias dels individus de dita societat.

La execució del programa fou esmeradissima per part de sos interpretes senyors Gramunt, Mussons, Raspall, Ruiz, Solé, Sardi, Estera, Perramón, Biscarri, Janer y Planella, dirigits pel mestre don Domingo Luprestí; tots foren molt aplaudits.

S'han robat a la secretaria general d'aquesta Universitat los títols següents: Llicenciats en Dret: don Felip Rodés y Baldrich, don Marián Moner y Carbonell, don Felip Aragonés Sorolla y don Manel de la Torre y Salaverra.

Mestre de primera ensenyansa elemental: don Lluís Aparicio y Aparicio.

L'Alcalde doctor Robert ha destituït a tots los alcaldes de barri de Barcelona y districtes agregats, havent nomenat nous individus per a substituirlos.

Lo dijous, lo divendres y'l dissabte darrer, los soldats del regiment de Treviño número 25, cumpliren lo precepte pasqual a la Iglesia de Santa Maria del Mar, oriant la atenció per son correcta comportament. Després en lo quartel, lo coronel disposà que's servis als soldats un esmorzar extraordinari.

ons patriòtiques, essent lo punt més an-
nat, los voltants de Saint-Denis.

En prò de Creta

París, 19, 9'25 nit.
Telegrafia de Creta, dient que el
príncep Jordi de Grècia ha proposat
las potencies que intervingueren en
arreglo de l'assumpció de Creta, que fa-
lilitin als insulars una quantitat de
400.000 francs a l'objecte de que pu-
gin restaurar las casas arruinadas y
pendre el conreu de las terras.
Aquesta quantitat y los interessos los
bonaria lo Govern cretenc.

La salut del Papa

Madrid, 19, 8'15 nit.
Telegrafia de París que el *Paparo*
publica un despatx de Roma, anunciant
que el doctor Mazzoni va declarar ahir
que no hi ha res que justifiu la rumors
alarmants que han circulat sobre l'estat
de la salut del Papa.

La Reina de Bèlgica

Comunican de Bruselas que la Reina
de Bèlgica està casi completament res-
taurada.

Los repatriats

Bilbao.—Aquest dematí s'han reunit
los repatriats, acordant no acceptar los
remeyos que'l Govern ha decidit cono-
cèlshi.

També han acordat demanar al Go-
vern que per lo Ministeri de la Guerra
s'obri una informació respecte l'estat de
las llibretas dels soldats.

Y finalment, que'l Govern adopti una
solució ràpida pera acabar la situació
adifiva per que atravessen.

Celebrat lo meeting feren entrega
al Governador civil d'una exposició, en
la que s'consignan los acorts adoptats,
pera que la trasmeti al Govern.

Soria.—S'ha verificat la projectada
manifestació dels repatriats, protestant
del acort d'abonarlos cinch pessetas per
cada mes qu'han servit a Cuba.

Hen fe constar també que no renun-
cian al cobro de las quantitats que se'ls
deuen.

De París

Diu un telegrama de París que sem-
bla confirmar las noticias de que'l
tagals han rebut auxilis en armas y mu-
nicions d'alguna potencia estrangera,
segurament de part del Japó.

Anyadeix lo telegrama que's difícil
evitarlo, porque es casi impossible con-
seguir un bloque complet per medi
dels barcos nort-americanos.

També comunican de París que's
creu que será aprovada per la Cambra
francesa la proposició de lley elevat
en mil pessetas las dietas dels diputa-
ts.

Lo fonament que's dona a aquesta
proposició de lley es l'aument dels ele-
ments necessaris pera la vida.

Meeting republicà a Palencia
Comunican de Palencia que s'ha ce-
lebrat un meeting republicà, pronun-
ciantse variis discursos.

Parlà'l conegut advocat de Vallado-
lid senyor Taladril, dihent entre otras
cosas que si la República té de venir
per un cop d'Estat, com lo de Sagunto,
millor es que no vingui, porque en tals
condicions lo pais no té de volguerla.

Parlà contra'l caciquisme.
Digué després que'l senyor Mella no
sembla sino un deixeble aprofitat del
senyor Pi y Margall, pero que's tradi-
cionalistas, malgrat las novas teorías
que sostenen, no creu veigin realitats
lo vens ideals.

Afegí que creu arribat lo moment de
unirse tots los republicans.
Termina calificant de *anagaza* la su-
persió de las cessantías dels minis-
tres.

Fou molt aplaudit.

Sens novetat

Segueixen sobre'l tapet las mateixas
qüestions del dia anterior.

Sols s'ha parlat de candidaturas
pera las próximas eleccions.

Son bastant las provincias en que
ja está terminada la candidatura.

En altres no está ultimada, sobre tot
per sobre de candidats, porque aques-
tes abundan.

La qüestió dels repatriats
La qüestió dels repatriats sembla re-

naixer, porque a aquestos no'ls satisfán
las ordres del Govern publicades en los
Diaris oficials.

La premsa d'aquesta nit diu que's
periòdichs que en un principi aplaudien
los acorts del Govern, comensan ja a
iniciar sa oposició a aquest en altres
cosas y per lo que respecta a la qüestió
dels repatriats.

Per Madrid han corregut avuy alguns
rumors alarmants. Hi ha hagut retens
de la guardia civil a la Presidencia y a
la Governació.

S'ha dit que aquestas precaucions se
havian adoptat purament pera evitar
qualsevol bullanga dels cotxeros huel-
guistas, pero altres asseguran que aixó
obedia a temors de que'ls repatriats al-
teressin l'ordre.

Noticias

A última hora de la tarde ha estat lo
general Polavieja al Palau, conferen-
ciant detingudament ab la Reina.

—Aquesta nit, a las nou, se reuniran
los Comités del partit liberal pera tra-
ctar de la qüestió electoral.

Darrera informació

Telegramas de l'Extranjer

Elogis a la Reina Regent

París, 10, 9'35 matí.
La premsa yanqui aplaudeix unànime-
ment l'actitut de la Reina Regent, en
lo que's refereix a la ratificació de la
pa.

Dinhen que aquesta ratificació es su-
ficient pera'ls efectes internacionals, y
creuen que prompte s'entregaran a Es-
panya los vint milions de pesos en que
s'ha fixat l'indemnització.

L'incendi del Hotel Windsor
París, 20, 9'50 matí.

Durant lo foch del Hotel Windsor va-
ren penetrar alguns lladreots a las ru-
inas, apoderantse de halajas y metllich
en bastant quantitat.

Se creu que quedan encara 35 ó 40 ca-
davres baix los restos del hotel, y's cal-
cula a prop d'un milió de dollars lo va-
lor de las joyas y objectes d'art que'l
foch ha destruhit.

La conferencia pera la pau
París, 20, 10 matí.

Al *Morning Post* li dinhen desde La
Haya, que la conferencia internacional
pera'l desarme europeu, discurrirá tres
punts de verdadera importancia.

Primer: la qüestió del desarme; se-
gon: lo relatiu al arbitratge internacio-
dal; tercer y últim: proposicions que
afecten als dos extrems.

La premsa madrilenya
"La Reforma."

Madrid, 20, 1'15 tarde.

Ab l'epígrafe "Acontecimiento próxi-
mo," diu *La Reforma* que ahir nit esta-
va molt concorreguda una casa aristò-
crática, ahont acostuman a reunir-se casi
cada dia personatges polítics y militars
de gran autoritat per lo que pesan las
sevas opinions y representa la seva his-
toria.

En un corro que's va formar aletzar,
van parlar d'una qüestió molt important
dos generals y tres polítics d'alta re-
putació y un ex-ministre d'Estat, de
respectabilitat reconeguda.

L'assumpció de que tractavan, es un
aconteiment de gran trascendencia,
que influiría en la política general, fins
al punt de que los Cossos Colegiados
tindrian de reunir-se ab molta més ràpi-
desa que lo que desitja lo Govern, pera
tractar d'aquesta qüestió, resolguent-la
la única forma que pot resolres.

No es necessari tenir que pensar molt
fondo pera comprendre que aquest assump-
ció es la materia dels rumors que han es-
tat circulant aquests últims dias.

Peró convé tenir present que fins
avuy no hi ha res en definitiu respecte
aquest assumpció, y que per consegüent,
convé posar en quarentena lo que avuy
acull *La Reforma*.

Vida nueva
La revista "Vida Nueva," ataca al

director del *Noticiero* don Francisco Pe-
ria Mancheta, en termes que no puch
reproduhir.

Se té com probable que hi haurá una
qüestió personal entre lo senyor Peria
Mancheta y l'autor del article que es
don Rodrigo Soriano.

Despatx ab la Reina
Avuy han despatxat ab la Reina los
ministres d'Estat y Gracia y Justicia.

La firma encara no la tinch, ja la co-
municaré més tart.

Los escrivans d'Ultramar
Avuy s'ha presentat al ministre de
Gracia y Justicia una comissió d'escriv-
ans d'Ultramar, demanant que se'ls hi
concedeixi'l dret de figurar a l'escala-
fón de la Peninsula y ocupar vacants de
la seva categoria.

No deixa de ser justa la pretensió de
aquests escrivans, tant més quant a al-
tres escrivans del ordre judicial se'ls hi
ha otorgat la gracia que aquests solici-
tan.

La "huelga" dels cotxeros
Res pot assegurar-se en definitiva res-
pecte a la solució que acabarà per tenir
la "huelga" dels cotxeros de Madrid.

Pero per las remissions celebradas, y
per algunas midas que s'han pres, no
obstant la impenetrable reserva de las
personas que ahir van conferenciar ab
l'Alcalde y'l Conde de Torres Arias, sem-
bla que la qüestió va pel camí d'un
arreglo definitiu.

Es més: Lo dia que pugnin feres pú-
licas certas negociacions y exigencies que
han mediat en la qüestió, se veurá que
per part dels cotxeros s'han fet totas
las concessions possibles pera arribar a
una solució beneficiosa a tothom.

La vaga segueix avuy en la mateixa
situació que ahir.

La candidatura d'en Castelar
Personas que han parlat ab don Emi-
li Castelar, manifestan que l'ex-president
de la República no posará cap empenya
en lluytar per Huesca ni per cap altre
part, porque com que encara que surtis
elegit, no té de presentarse al Parla-
ment, no'l preocupa gens la seva elec-
ció.

Ratificació del tractat de pau
Dinhen de Washington, que'l emba-
ixador francès M. Cambon representará
a Espanya en l'acte del cambi de tra-
ctats pera sa ratificació definitiva.

Lo secretari d'Estat M. Day, repre-
sentará als Estats Units.

L'esquadra d'instrucció
Ha arribat a Cartagena l'esquadra de
instrucció del contra-almirall senyor Ca-
marra.

Conflicte tagal-yankee
L'*Herald* de Nova-York, publica tele-
gramas de Manila dihent que'l general
Weaton ha suspés de moment las ope-
racions.

Los insurrectos van sorprendre ahir a
una companyia nortamericana a Tubog,
pero havent aquesta rebut l'auxilli de
tres companyias més, van lograr fer re-
cular als filipins, fentlshi dos morts y
15 ferits.

Lo general Weaton va fer reforçar ab
dos canons, lo punt que ocupavan las
fuerzas nortamericanas.

Los filipins van refugiarse a la mon-
tanya.

Lo general Weaton calcula en 2 mil
los filipins que han sigut morts, ferits y
capturats la setmana passada.

L'incendi del Hotel de Windsor
Nova York.—L'*Herald* publica avuy
un article dihent que l'incendi del Hotel
de Windsor fou degut a una ma criminal
com ho comproba lo robe y'l pillatge
de que fou objecte l'edifici, durant lo si-
niestre.

Tots los empleats del Hotel foren re-
gistrats al sortir.

Lo número de alhajas desaparecudas
es immens.

Com a desgracias personals se sab
certament que hi han 16 morts, 55 fe-
rits, habenthi 65 personas desaparecudas.

Las pérdidas del propietari del Hotel
se fan arribar a la enorme xifra de 12
milions de dollars.

M. Hamilton White que siguió un dels

primers que van acudir a prestar auxili,
va morir en l'incendi, ofegat pel fum.

Los turchs y'ls cretencs
Segons lo matx periòdich *Herald*,
un despatx de Constantinopla diu que
6.000 refugiats cretencs han atacat lo
barri turch d'aquella capital, haventhi
per conseqüencia d'aixó, un número con-
siderable de ferits. No's coneixen enca-
ra details d'aquest succeés.

Procés Dreyfus
París.—L'estudi que actualment está
font lo Tribunal de Casació, respecte del
assumpció Dreyfus, se refereix única-
ment a la culpabilitat ó a la ignocencia
del desterrat.

No's creu que hi puga haver una re-
solució definitiva fins lo 17 del mes de
Abril.

Sobre la explosió del polvori
Segons un telegrama de Tolon lo cen-
tinella del polvori va veure molts indivi-
duos que procuravan amagar-se, apro-
fitant los alta y baixos del terreny y que
va cridarshi lo *quien vive*; pero aquells
en comptes de contestar van comensar a
disparar contra'l centinella.

Los yanquis a Filipinas
Madrid, 20, 2 tarde.

Telegrafia de Washington a la premsa
de Londres, que's considera la situa-
ció de Filipinas mes seria de lo que ve-
nen dihent los periòdichs yanquis.

Lo Consell militar de Manila ha cele-
brat una reunió ab l'objecte de discutir
un plan de campanya.

Se diu que's molt probable que'l go-
vern de Washington modifiqui 'ls plans
d'Otis.

Lo tranvia dels barris
Madrid, 20, 2'28 tarde.

La Societat general de tranvías elec-
triches d'Espanya, ha comprat per la
quantitat de catorze milions y mitj de
pessetas la linea dels tranvías que fan
lo servey als barris de Pozas y Sala-
manca.

D'eleccions
Madrid, 20, 2'55 tarde.

Lo Comité provincial fusionista de
Madrid, conferenciará d'un moment al
altre ab lo senyor Sagasta, a fi de desig-
nar los candidats liberals pera la cir-
cumscripció.

Los republicans se proponen pre-
sentar quatre candidats de la coalició,
votant ademés als liberals.

Lo bisbe de Ciudad-Real
Madrid, 20, 3'10 tarde.

Ha pres possessió de son càrrech lo
nou bisbe de Ciudad-Real, senyor don
Casimiro Pineda.

Se li ha fet una recepció molt cari-
nyosa.

Loteria
Madrid, 20, 3'30 tarde.

Al sorteig celebrat avuy han sortit
preparats los números següents:

23.461	La Llotja.
2.822	Belmez.
18.203	Oviedo.
22.489	Camplona.
1.505	Málaga.
20.547	Valencia.
18.147	Catagena.
5.294	Málaga.
4.461	Burgos.
20.536	Toledo.
15.013	Madrid.
9.698	Bilbao.

CARBONS
Telegrafia facilitat per la casa Almirall

Lockets granat.	243 chelines, s. a. f.
Idem menut.	193
Newcastle.	193

Bolsa de Madrid
Madrid, 20, 3'40 t. (Urgent).

(De la casa Marsans Ro)

4 per 100 Interior contat.	68.01
Id. de mes.	68.54
Id. proxím.	69.00
Exterior.	72.49
Deuto amortizable.	146.0
Cubas 1891.	68.15
Cubas 1892.	69.45
Aduanas 5 per 100.	92.75
Filipinas 6 per 100.	76.00
Bonos Tesor.	101.80
Banch Espanya.	4.250
Tabacos.	22.55
Cambis París.	201.75
Curs del Interior a Madrid (3'30).	(65.05).

COTONS				
	Tanca mercat	Clausura anterior	Alta	Baixa
10 Mars 1899.				
Nova York	(Disponibles.)	67 1/2	6 1/2	—
	(Futura, Maig.)	6	6 1/2	—
Nova Orleans	(Disponibles.)	5 13/16	5 13/16	—
	(Futura, Maig.)	5 3/8	5 3/8	—
Arribos en los ports dels Estats Units lo dia 10 Mars				18.000 balar.
en igual fetxa de l'any passat.				17.000
10 Mars 1899.				
Liverpool.	Disponibles.	8 3/8	8 3/8	—
20 Mars 1899.				
Liverpool. Futura, Mars-Abril.		8 1/2	8 1/2	—
		8 1/2	8 1/2	—

Barcelona, 20 MARS 1899

PASTILLAS MORELLÓ

Obren per inhalació y banyan tots los organs respiratoris: los vapors antiséptichs, anilinales y antisasmáticos que deixan anar aixis que's fonen en la boca. Curan los *refredats, tos, bronquitis, asma, dengue, catarro, roncquera, afeccions pulmonars, etcétera*. Tenint una pastilla a la boca s'evitan los efectos nocivos del aire fref.

Farmacia del autor. Portal del Angel, núms 21 y 23

LICOR BREA MÚNERA

22 ANYS D'EXIT.—Gran premi a l'Exposició de París

Membre del Jurat a Londres.—Diploma d'honor a Bruselas

El *Licor Brea Múnera* es lo que millor cura los catarros crónichs, tos rebilde, espectoracions abundants, anfeh, bronquitis y demás afeccions dels organs respiratoris. Preserva del tifus, es útil en los catarros de la bufeta, purifica la sang de mals humors, y té una acció tónica tal sobre l'organisme, que desperta la gana d'un modo sorprenent.

Malalts cansats de pendre altres medicinas han acudit al *Licor Brea Múnera*, y a sa benéfica influencia han recobrat lo dō mes precios de la vida, qu'es la salut.

No confondreu LICOR BREA MÚNERA ab altres que portan noms semblants

FARMACIA DEL AUTOR, Passeig de Gracia, 24, Barcelona

Bolsa de París
París, 20, 2'15 tarde.

Exterior Espanyol 4 per 100.	58.00
Bonda francesa 5 per 100.	1.250
Cubas (1891).	69.00
Cubas (1892).	69.00
P. C. Nort d'España.	107.00
P. C. M. Z. y Alacant.	249.00
Norts prioritats.	

CURS DE CANBIS EN ALTRES PLAZAS
Curs del Exterior a París (1899).—65—53.70.
Curs del Exterior a Londres (1887).

Bolsa de Londres
Londres, 20, 4'34 tarde.

(De la casa M. Arnus y Companyia)

Exterior Espanyol 4 per 100.	57.87
------------------------------	-------

Butlletí Bursátil
Barcelona 20 de Mars de 1899.

SESSIO DEL MATÍ
Curs del Interior: 62'25—62—62—39—32.
A las 10 hores

Norts.	47.10
Francia.	48.35
Cubas 6 per 100.	67.87
Cubas 5 per 100.	69.25
Emp. Aduanas 5 p. 100 compt.	92.75
4 per 100 Amortizable compt.	92.75
Emp. Filipinas 6 p. 100 compt.	77.00
Banch de Barcelona compt.	
Crédit Mercantil comptat.	
Can. General de Crédit compt.	16.75
Can. d'Argel.	
Francia, vista.	27.00
Francia, vista.	27.20
Francia, vista.	27.00
Francia, vista.	27.20

Obligacions comptat
Municipal 6 per 100.

Segovia 5 per 100.	58.00
Albacete 5 per 100.	58.75
Id. adheridas 3 p. 100.	57.50
Id. no adheridas id.	
Sant Joan de las Abadesas 3	58.00
Francia 6 per 100.	84.25
Cédulas 6 per 100.	84.75
Roda a Reus 2 per 100.	43.25
Ordenes.	82.00

Cambis sobre l'extranjer
Londres 90 dift.

60 dift.	4.31.05
8 y 8 dift.	p. 82.10
8 y 8 dift.	
8 y 8 dift.	
8 y 8 dift.	p. 27.30

PREU DE L'OR
OR ESPANYOL

Centons Alfons 2500	Centons Isabellins
2940.—Or menut 27.00	Unas
2940.—Or menut 27.00	

Nota.—Aquets preus son de compra.

